

EUROPAPARLAMENTET

1999



2004

Plenarhandling

SLUTLIG VERSION
A5-0023/2004

29 januari 2004

BETÄNKANDE

om kommissionens meddelande om förbättrad vetenskaplig och teknisk rådgivning för förvaltningen av gemenskapens fiske
(KOM(2003) 625 – C5-0241/2003 – 2003/2099(INI))

Fiskeriutskottet

Föredragande: Carlos Lage

INNEHÅLL

	Sida
PROTOKOLLSIDA	4
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	5
MOTIVERING	8
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR INDUSTRIFRÅGOR, UTRIKESHANDEL, FORSKNING OCH ENERGI	12

PROTOKOLLSIDA

Med en skrivelse av den 1 april 2003 förelade kommissionen parlamentet kommissionens meddelande om förbättrad vetenskaplig och teknisk rådgivning för förvaltningen av gemenskapens fiske (KOM(2003) 625).

Vid plenarsammanträdet den 5 juni 2003 tillkännagav talmannen att detta meddelande hänvisats till fiskeriutskottet, som utsetts till ansvarigt utskott. Den 10 juli 2003 hänvisades meddelandet till utskottet för industrifrågor, utrikeshandel, forskning och energi, som utsetts till rådgivande utskott (C5-0241/2003).

Vid utskottssammanträdet den 23 april 2003 hade fiskeriutskottet utsett Carlos Lage till föredragande.

Vid utskottssammanträdena den 10 juni, 8 juli, 8 september, 24 november 2003 och 20 januari 2004 behandlade utskottet kommissionens meddelande och förslaget till betänkande.

Vid det sistnämnda sammanträdet godkände utskottet förslaget till resolution med 16 röster för och 1 nedlagd röst.

Följande var närvarande vid omröstningen: Struan Stevenson (ordförande), Rosa Miguélez Ramos (vice ordförande), Carlos Lage (föredragande), Elspeth Attwooll, Niels Busk, Salvador Jové Peres, Heinz Kindermann, Giorgio Lisi, Ioannis Marinos, John Joseph McCartin (suppleant för Brigitte Langenhagen), Patricia McKenna, Neil Parish, Manuel Pérez Álvarez, Joaquim Píscarreta, Dominique F.C. Souchet, Catherine Stihler, Margie Sudre (suppleant för Hugues Martin) och Daniel Varela Suanzes-Carpegna.

Yttrandet från utskottet för industrifrågor, utrikeshandel, forskning och energi återges i detta betänkande.

Betänkandet ingavs den 29 januari 2004.

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om kommissionens meddelande om förbättrad vetenskaplig och teknisk rådgivning för förvaltningen av gemenskapens fiske (KOM(2003) 625 – C5-0241/2003 – 2003/2099(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande (KOM(2003) 625 – C5-0241/2003),
- med beaktande av artikel 163 i EG-fördraget,
- med beaktande av artikel 47.1 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet och yttrandet från utskottet för industrifrågor, utrikeshandel, forskning och energi (A5-0023/2004), och av följande skäl:
 - A. Frågorna om hållbarhet och biologiska risker samt de socioekonomiska konsekvenserna av förvaltningsåtgärderna eller åtgärderna för återhämtning av bestånden är för närvarande de viktigaste faktorerna som bör beaktas i fiskeförvaltningen.
 - B. Det bästa sättet att minska behovet av brådskande vetenskaplig rådgivning är att arbeta efter en försiktighetsmetod i förvaltningen av fisket och undvika den allvarliga uttömning av bestånden som orsakar så stora miljöskador och socioekonomiska umbäranden för kustsamhällena.
 - C. En av de känsligaste frågorna som man brottas med inom den marina biologin och inom fiskeribiologin gäller hur tillförlitliga uppgifterna är. Denna fråga kan i högre eller lägre grad påverka uppskattningarna och utvärderingarna, och helt allmänt tolkningen, av uppgifter relaterade till resursutvecklingen, och sålunda även de slutsatser som dras. Denna tillförlitlighet är särskilt viktig med tanke på hur dramatiska de socioekonomiska konsekvenserna kan bli för fiskarna.
 - D. Den gemensamma fiskeripolitiken är en av de politikområden som är mest beroende av den vetenskapliga forskningen. För att de antagna åtgärderna skall vara trovärdiga krävs det att de vetenskapliga utlåtandena håller god kvalitet.
 - E. Behoven av vetenskaplig rådgivning inom fiskenäringen i Europeiska unionen tillgodoses för närvarande inte på ett tillfredsställande sätt, och situationen underlättas inte av kommissionens uppenbara ovilja att ta hänsyn till all den vetenskapliga rådgivning som finns att tillgå.
 - F. Det är nödvändigt att förbättra kvaliteten på den vetenskapliga rådgivning som medlemsstaterna, gemenskapen och fiskesektorn förfogar över.
 - G. Utvecklingen måste gå mot att man utarbetar integrerade utlåtanden som kan användas som grund för en förvaltning som baserar sig på ekosystemen.
 - H. Forskningen inom fiskenäringen är kostsam och det är nödvändigt att optimera resurserna.

- I. Inom resursförvaltningen måste man respektera biologiska krav, och fiskaren måste fånga en del av det berörda artbeståndet utan att fisket äventyrar artens fortlevnad.
- J. Ibland präglas de vetenskapliga utlåtandena av en osäkerhet som försvagar deras trovärdighet och som kan leda till olämpliga beslut.
1. Europaparlamentet tror att det är viktigt att förbättra förbindelserna mellan det vetenskapliga samfundet och industrin genom ökade samråd mellan forskare och fiskeindustrin och genom att integrera dessa i ett gemensamt organ på europeisk, nationell och regional nivå.
 2. Europaparlamentet poängterar att de regionala rådgivande kommittéerna spelar en viktig roll i detta sammanhang, och begär därför att forskarna skall ingå som medlemmar i de regionala rådgivande kommittéerna.
 3. Europaparlamentet välkomnar avsikten att inhämta kunskaper från fiskeindustrin och tror att de regionala rådgivande nämnderna skulle vara en lämplig arena för detta.
 4. Europaparlamentet konstaterar att det existerar inexakta uppgifter bland fångstuppegifterna och i de vetenskapliga utlåtandena, och att det existerar olika tolkningar av de framlagda vetenskapliga utlåtandena och orsakerna till de problem som påverkar bestånden. Parlamentet påpekar dessutom att dessa problem ytterligare förvärras av kommissionens uppenbara ovilja att ta hänsyn till all den vetenskapliga rådgivning som finns att tillgå.
 5. I fall då olika vetenskapliga utlåtanden är sinsemellan motstridiga anser Europaparlamentet att dessa utlåtanden bör underställas ett högre vetenskapligt organ med uppgift att lösa dessa motstridigheter.
 6. Europaparlamentet konstaterar att beslut om förvaltningen måste fattas på grundval av tillförlitlig och aktuell vetenskaplig rådgivning.
 7. Europaparlamentet understryker att åtgärder från EU:s sida, baserade på de vetenskapliga utlåtandena, kan få allvarliga socioekonomiska konsekvenser för fiskesamhällena och att det därför är av grundläggande betydelse att förbättra kvaliteten på såväl den vetenskapliga rådgivningen som de socioekonomiska konsekvensanalyserna.
 8. Europaparlamentet kräver i synnerhet att återhämtningsplanerna, med hänsyn till deras socioekonomiska konsekvenser, så snart som möjligt skall underställas en omfattande vetenskaplig bedömning som framför allt inriktar sig på deras effektivitet.
 9. Europaparlamentet poängterar att de vetenskapliga utlåtandena om vattenbruksfrågan behöver förbättras och systematiseras, och föreslår att man utnyttjar en rådgivande kommitté med särskilt ansvar för vattenbruket.
 10. Europaparlamentet kräver att större resurser ägnas åt forskning kring vattenbruk, däribland uppgifter om produktion och ekonomi samt miljökonsekvenser.

11. Europaparlamentet är övertygat om att det är viktigt att man i samarbete med tredje länder förbättrar fiskerivetenskapen för att garantera en hållbar utveckling av resurserna, utan att förbise frågor av ekonomisk och social karaktär i de tredje länderna.
12. Europaparlamentet anser att EU måste förbättra den vetenskapliga forskningen och förståelsen när det gäller vatten som ligger utanför EU, så att rådgivningen för förvaltningen blir av högre kvalitet i alla fiskevatten där EU:s flottor bedriver verksamhet. Detta bör åstadkommas genom en ökad forskningskapacitet hos regionala fiskeorganisationer och i de tredjeländer med vilka EU har undertecknat fiskeavtal.
13. Europaparlamentet anser att ytterligare budgetanslag borde beviljas för denna fråga för att behoven av experter och förvaltningsansvariga inom fiskenäringen skall kunna tillfredsställas.
14. Europaparlamentet anser att man kan täcka behoven av en bättre vetenskaplig rådgivning inom fiskenäringen med hjälp av en samling åtgärder, vilka inbegriper stärkning av Internationella havsforskningsrådets roll och direktrekrytering av experter för att tillfredsställa behoven inom EU samt rekrytering av mer personal till kommissionen, både genom att anställa tjänstemän och genom att i större utsträckning utnyttja tillfälligt anställda experter.
15. Europaparlamentet anser att man för att kunna tillmötesgå behovet av bättre vetenskaplig rådgivning på fiskeområdet måste låta forskarna vistas ombord på fiskefartygen, så att de kan utföra sin forskning på den plats där fisket äger rum. Parlamentet anser att detta skulle minska skillnaderna mellan forskarnas och fiskarnas åsikter, och därmed bidra till större stöd för åtgärder grundade på vetenskaplig rådgivning.
16. Europaparlamentet anser att ny fiskeverksamhet, vare sig det gäller fångst av arter som tidigare inte exploaterats eller fiske i nya områden, måste bli föremål för mer ingående vetenskapliga studier för att förbättra fiskeförvaltningen med avseende på kontrollen av fångster och fastställandet av lämpliga fiskeansträngningar.
17. Europaparlamentet håller med om att den vetenskapliga och teknisk rådgivningen måste vara klar, otvetydig och öppen och att den tydligt måste redogöra för sina utgångspunkter, exempelvis vad gäller målsättningarna för förvaltningen, liksom den rådande vetenskapliga osäkerheten, samt att de ekologiska risker som varje lösning medför måste anges i de fall då alternativa lösningar föreslås som grundval för beslut om förvaltningen.
18. Europaparlamentet uppmuntrar utvecklingen och användningen av flerartsmodeller som även inbegriper icke-kommersiella arter.
19. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

MOTIVERING

Kommissionens förslag

”Frågorna om hållbarhet och biologiska risker har nu blivit de viktigaste faktorerna i fiskeförvaltningen”, fastslår kommissionen mycket riktigt i inledningen till sitt förslag. Svaret på dessa frågor kräver exakta och i rätt tid utarbetade utlåtanden.

I kommissionens förslag beskrivs gemenskapens behov av att förfoga över vetenskapliga utlåtanden inom fiskerinäringen. Befintliga mekanismer för att erhålla utlåtanden beskrivs och de sektorer inom vilka det nuvarande systemet bör förbättras fastställs. Kommissionen föreslår även eventuella lösningar på kort och medellång sikt, samt även långsiktiga lösningar.

För närvarande bedrivs den fiskerivetenskap som behövs inom gemenskapen av personalen vid de nationella fiskelaboratorierna som samarbetar under ledning av Internationella havsforskningsrådet (ICES), eller endast av de nationella laboratorerna, vilket är fallet i Medelhavsområdet, som inte ingår i den sektor som omfattas av ICES. Det grundläggande problemet är att det inte finns tillräckligt många fiskeriexperter för att täcka gemenskapens behov av utlåtanden. Den tid som ICES behövde för att besvara de ansökningar om utlåtanden som lämnades in under 2000 och 2001 uppgick i genomsnitt till 15 månader.

Kommissionen föreslår vissa ändringar på kort sikt av det gällande systemet för förfaranden och organisation, t.ex. genom att man fastställer de arter för vilka årliga bedömningar av bestånden inte är nödvändiga för att bättre koncentrera resurserna. På lång sikt anser kommissionen att den enda tillförlitliga lösningen är att öka antalet experter. Kommissionen föreslår två strategier för att uppnå dessa mål. Den ena strategin går ut på att man ger ICES en större roll genom att förse organisationen med ett team som består av dess egna fiskeriforskare (dvs. i stället för personal från de nationella laboratorerna) för att tillhandahålla gemenskapen de utlåtanden som behövs. Den andra strategin är en lösning på gemenskapsnivå. Olika modeller förslås för detta ändamål: en europeisk byrå, en byrå inom kommissionen eller en teknisk enhet inom Gemensamma forskningscentret.

Föredragandens kommentarer

Föredraganden stöder kommissionens syfte att förbättra kvaliteten på de vetenskapliga utlåtandena om fisket och välkomnar i stora drag detta förslag. För att den gemensamma fiskeripolitiken skall kunna anta utmaningen att bevara de hotade fiskbestånden måste den bygga på vetenskaplig noggrannhet.

Efter en detaljerad analys av förslaget, framför föredraganden följande kommentarer:

Förbättra förbindelserna mellan fiskerivetenskapen och industrin

Förbindelserna mellan fiskeriforskningen och fiskeindustrin är mycket viktiga. Forskarnas utlåtanden om fisket måste uppfattas som trovärdiga, inte bara av forskarna själva utan även av fiskarna, om de skall kunna godtas. Man bör följaktligen i den mån det är möjligt främja industrins deltagande i arbetet med att utarbeta vetenskapliga utlåtanden, inbegripet deltagande i datainsamling, förmedling av uppgifter och presentation av förslag till sektorer inom vilka forskning eller vetenskapliga utlåtanden behövs. All den verksamhet som

kommissionen föreslår i detta sammanhang bör utvecklas, i synnerhet vad gäller samråd mellan forskare och företrädare för fiskesektorn - inom de olika sektorerna och på regional nivå, bl.a. inom ramen för de regionala rådgivande kommittéerna -, extern granskning av bedömningarna av fiskenäringen samt samarbete vid utarbetandet av fleråriga utvecklingsplaner och bestämmelser för fastställande av TAC och regler för fiskeansträngningen.

Eliminera inexakta uppgifter från fångstuppgifterna

Inexakta uppgifter i fångstdeklarationerna ger upphov till allvarliga fel i de vetenskapliga utlåtandena. Föredraganden uppmanar därför med kraft medlemsstaterna, och i synnerhet de organ som har i uppgift att övervaka att bestämmelserna efterlevs, att vidta åtgärder för att lösa detta problem. I ramförordningen för den gemensamma fiskeripolitiken¹ fastställdes nya tillämpnings- och kontrollbestämmelser. Föredraganden uppmanar kommissionen att kontrollera hur effektivt dessa nya bestämmelser tillämpas när det gäller att förebygga förekomsten av inexakta uppgifter bland fångstuppgifterna, och vid behov vidta ytterligare åtgärder för att råda bot på detta problem.

Utlåtanden om de socioekonomiska konsekvenserna av fiskeförvaltningsåtgärderna

De återhämtningsplaner som föreslås för ett stort antal hotade bestånd i gemenskapens fiskevatten kommer att få allvarliga socioekonomiska konsekvenser för fiskesamhällena. Bedömningen av dessa konsekvenser är kanske det område där det nuvarande samrådssystemet uppvisar de största bristerna. Det är beklagligt att de nuvarande planerna för återhämtning av bestånd inte har åtföljts av bedömningar av vilka socioekonomiska konsekvenser genomförandet av planerna kan få. Man måste medge att en av orsakerna till denna situation är att de tillgängliga uppgifterna inte är uttömmande. Medlemsstaterna kommer att uppmanas att lämna in uppgifter om den socioekonomiska situationen fram till 2004, men först 2006 blir de skyldiga att göra detta. Vid den tidpunkten kommer man redan att ha känt av de allvarligaste socioekonomiska effekterna av återhämtningen av bestånden. Kommissionen borde föreslå att datumet tidigareläggs så att de socioekonomiska konsekvenserna kan inlemmas i debatten kring framtida återhämtningsplaner. I samarbete med experter från medlemsstaterna borde kommissionen också stärka ställningen för Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen. I synnerhet borde gemenskapen ge de nationella experterna skälig ersättning för den tid de lägger ner på denna kommitté.

Vattenbruket

Vattenbruket är en sektor som får allt ökad betydelse för gemenskapen. Även om gemenskapen här inte har samma reglerings- och kontrollskyldigheter som inom fångstsektorn innehar den ett ansvar för miljön, människors och djurs hälsa, ekonomin och djurens välbefinnande. För att erhålla nödvändiga utlåtanden om dessa frågor har gemenskapen hittills utnyttjat externa experter på ad hoc-basis eller rådfrågat redan befintliga kommittéer (t.ex. på området för djurens hälsa och välbefinnande). Föredraganden anser att det vore lämpligt att kommissionen inrättade en rådgivande kommitté med ett särskilt ansvar inom vattenbrukssektorn för att tillfredsställa gemenskapens behov av vetenskapliga utlåtanden inom denna sektor.

¹ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59-80.

Ökning av fiskeriforskningen i samarbete med tredje länder

Formellt är det tredje länderna som har ansvaret för att fastställa vilka överskottsresurser som kan komma att ingå i tillämpningsområdet för avtal med gemenskapen om tillträde till fiskevatten. Såsom kommissionen medger, saknar tredje länder emellertid ofta vetenskaplig kunskap eller är av politiska skäl ovilliga att ta hänsyn till vetenskapliga fakta. I dessa fall bör gemenskapen i samarbete med myndigheterna i dessa länder arbeta för att utveckla nödvändig vetenskaplig kapacitet. Ett prioriterat mål bör vara att garantera att resurserna utnyttjas på ett hållbart sätt. I brist på andra formella strukturer för att tillhandahålla utlåtanden, och som ett alternativ till att inrätta sådana strukturer, anser föredraganden att det inom denna sektor är särskilt motiverat att rekrytera ytterligare specialister till kommissionen.

Kommissionens medlemskap i ICES

Eftersom kommissionen är en av de flitigaste användarna av utlåtanden från ICES bör den bli medlem av detta organ, något som redan visat sig vara lämpligt inom de regionala fiskeorganisationerna. Medlemsstaterna bör även i fortsättningen vara självständiga medlemmar av ICES.

Lösningar på problemet med bristfälliga resurser inom fiskeriforskningen

Man måste snabbt kunna ta fram utlåtanden för att svara på förfrågningar från förvaltningsansvariga. Efterfrågan på denna typ av utlåtanden ökar, och det är troligt att den kommer att öka ytterligare under de närmaste åren. Föredraganden välkomnar varmt de initiativ som kommissionen föreslår för att åtgärda detta problem på kort och medellång sikt.

Föredraganden anser att de alternativ som kommissionen föreslår inte utesluter varandra på längre sikt. ICES är en konstaterat effektiv och trovärdig organisation med en lång bakgrund som ett ledande organ och en expertorganisation inom fiskeriforskningen. Detta kompletteras även av kriterier som objektivitet, oavhängighet och oberoende i förhållande till politisk påverkan, vilka måste iaktas för att fiskeindustrin skall uppfatta utlåtandena som trovärdiga och respektera dem. Problemet med att de vetenskapliga resurserna inom fisket är för knappa för att täcka den ökade efterfrågan löser man enligt föredraganden genom att stärka ICES ställning, vilket innebär direktrekrytering av nya forskare för att täcka de ökade behoven av utlåtanden, samtidigt som man skapar en lösning på gemenskapsnivå. Kommissionen bör öka sina egna vetenskapliga resurser. Mot bakgrund av de svårigheter man haft med att rekrytera tillräckligt specialiserad personal via det normala systemet med allmänna uttagningsprov, bör kommissionen överväga alternativa metoder för rekrytering av forskare inom fiskenäringen. Eftersom kommissionen bör bli fullvärdig medlem av ICES finns det inga skäl till att kommissionens forskningspersonal inte skulle kunna arbeta under ICES ledning, såsom de nationella forskarna för närvarande gör.

Föredraganden anser att en del av en lösning på gemenskapsnivå eventuellt skulle kunna bestå i att man inrättar regionala fiskeriforskningscentrum som inte nödvändigtvis är kopplade till befintliga nationella laboratorier. Dessa centrum bör upprättas så att de är knutna till de regionala rådgivande kommittéerna, vilka bör förfoga över en del av resurserna. Detta skulle vara ytterligare ett sätt att underlätta samarbetet med fiskeindustrin och främja dess deltagande i den vetenskapliga forskningen på detta område.

6 november 2003

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR INDUSTRIFRÅGOR, UTRIKESHANDEL, FORSKNING OCH ENERGI

till fiskeriutskottet

över förbättrad vetenskaplig och teknisk rådgivning för förvaltningen av gemenskapens fiske
(KOM(2003) 625 - C5-0245/2003 - 2003/2099(INI))

Föredragande: Caroline Lucas

ÄRENDETS GÅNG

Vid utskottssammanträdet den 10 juli 2003 utsåg utskottet för industrifrågor, utrikeshandel, forskning och energi Caroline Lucas till föredragande.

Vid utskottssammanträdena den 7 oktober och 4 november 2003 behandlade utskottet förslaget till yttrande.

Vid det sistnämnda sammanträdet godkände utskottet enhälligt nedanstående förslag.

Följande ledamöter var närvarande vid omröstningen: Luis Berenguer Fuster (ordförande), Yves Piétrasanta och Jaime Valdivielso de Cué (vice ordförande), Caroline Lucas (föredragande), Konstantinos Alyssandrakis, Per-Arne Arvidsson (suppleant för Guido Bodrato), Sir Robert Atkins, Ward Beysen (suppleant för Marco Cappato), Gérard Caudron, Giles Bryan Chichester, Concepció Ferrer, Francesco Fiori (suppleant för Umberto Scapagnini), Norbert Glante, Michel Hansenne, Malcolm Harbour (suppleant för W.G. van Velzen), Hans Karlsson, Bashir Khanbhai, Rolf Linkohr, Erika Mann, Eryl Margaret McNally, Marjo Matikainen-Kallström, Ana Clara Maria Miranda de Lage, Elizabeth Montfort, Angelika Niebler, Reino Paasilinna, Paolo Pastorelli, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Imelda Mary Read, Mechtild Rothe, Paul Rübig, Esko Olavi Seppänen, Claude Turmes och Olga Zrihen Zaari.

FÖRSLAG

Utskottet för industrifrågor, utrikeshandel, forskning och energi uppmanar fiskeriutskottet att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

- A. Det bästa sättet att minska behovet av brådskande vetenskaplig rådgivning är att arbeta efter en försiktighetsmetod i förvaltningen av fisket och undvika den allvarliga uttömning av bestånden som orsakar så stora miljöskador och socioekonomiska umbäranden för kustsamhällena.
1. Europaparlamentet anser att ny fiskeverksamhet, vare sig det gäller fångst av arter som tidigare inte exploaterats eller fiske i nya områden, måste bli föremål för mer ingående vetenskapliga studier för att förbättra fiskeförvaltningen med avseende på kontrollen av fångster och fastställandet av lämpliga fiskeansträngningar.
 2. Europaparlamentet håller med om att den vetenskapliga och tekniska rådgivningen måste vara klar, otvetydig och öppen och att den tydligt måste redogöra för sina utgångspunkter, exempelvis vad gäller målsättningarna för förvaltningen, liksom den rådande vetenskapliga osäkerheten, samt att de ekologiska risker som varje lösning medför måste anges i de fall då alternativa lösningar föreslås som grundval för beslut om förvaltningen.
 3. Europaparlamentet kräver att man undersöker konsekvenserna av fiske som bedrivs på icke-kommersiella arter av alla slag (fisk, haj, sköldpaddor, fåglar, havsdäggdjur), tillsammans med forskning kring möjligheten att förändra fiskeredskap och fiskemetoder för att minska sådana fångster, detta i syfte att ta fram planer för förvaltningen som bidrar till att minska konsekvenserna. Parlamentet konstaterar att det i vissa fall kan bli nödvändigt att minska eller helt ställa in fisket för att undvika tillfälliga fångster av starkt utfiskade arter.
 4. Europaparlamentet kräver att större resurser ägnas åt forskning kring vattenbruk, däribland uppgifter om produktion och ekonomi samt miljökonsekvenser.
 5. Europaparlamentet anser att EU måste förbättra den vetenskapliga forskningen och förståelsen när det gäller vatten som ligger utanför EU, så att rådgivningen för förvaltningen blir av högre kvalitet i alla fiskevatten där EU:s flottor bedriver verksamhet. Detta bör åstadkommas genom en ökad forskningskapacitet hos regionala fiskeorganisationer och i de tredjeländer med vilka EU har undertecknat fiskeavtal.
 6. Europaparlamentet uppmanar utvecklingen och användningen av flerartsmodeller som även inbegriper icke-kommersiella arter.
 7. Europaparlamentet konstaterar att beslut om förvaltningen måste fattas på grundval av tillförlitlig och aktuell vetenskaplig rådgivning.
 8. Europaparlamentet välkomnar avsikten att inhämta kunskaper från fiskeindustrin och tror att de regionala rådgivande nämnderna skulle vara en lämplig arena för detta.